

7 Я дрѣги паднаха въ тѣрнѣ то, и шкрасстоха околѡ нихъ тѣрнѣ, и оуда-виха ги.

8 Я дрѣги паднаха на добра земля и дабаху плодъ, едно оубо сто, а дрѣго шестдесать, а дрѣго тридесать.

9 Който има оуши да слыша, нека слыша.

10 И като се приближиха оученици те мѡ. рѣкоха мѡ: защо имъ говоришъ съ притчи;

11 Я той имъ ѡговорѣ и рече: зашто вамъ е дадено да раздѣбете тайинства та на царство то небесно. а нимъ не е дадено.

12 Зашто който има, немѡ ще се даде, и ще да мѡ артиса: а който нема, и снова што има, ще да се земе ѡ негѡ.

13 За това имъ дѡмамъ съ притчи: зашто макаръ глѣдатъ не видатъ, и макаръ слышатъ не чѣатъ, ни то раздѣбватъ.

14 И испелнавасе въ нихъ пророчество то Исаетево што то говори: со слышанѣ то ще да чѣете, и не щѣте да раздѣбете: и съ глѣданѣ то ще да глѣдате и не щѣте да видите.

15 Зашто се ѡгой срдцѣ то на тѣа людѣе, и съ оуши те тѣшко чѣха, и заж-

маха си очи те, да не въ видѣли некогога сосъ очи те си, и сосъ оуши те къ чѣли, и со срдцѣ то къ раздѣбли, и шѣжрнали къ се, и азъ къхъ ги исцѣлилъ.

16 Я ваши те очи блаженни че глѣдатъ: и оуши те ви че чѣатъ.

17 Зашто истина ви говоримъ: че много пророчи и праведници пожелаха да видатъ, што видите, и не видѣха: и да чѣатъ, што чѣете, и не чѣха:

18 Вше прочее чѣйте притча та на сѣателатъ.

19 На секой человекъ който слыша слово то на царство то, и не раздѣбва, дохожда лѣкавшо и гравидва мѡ посѣано то на срдцѣ то мѡ: това е што е сѣано при пѣтатъ.

20 Я снова, што е сѣано на каменѣ те мѣста, то е оный който слыша слово то, и абие съ радостъ го приима:

21 Нема обаче коренѣ въ себе си, но е маловремененъ: и като се докара да бѣде печаль или гоненіе заради слово то, тоа часъ се евлазнава.

22 Я снова што е сѣано въ тѣрнѣ то, то е оный, што слыша слово то: и грѣжа та на тоа вѣкъ, и прелѣненіе то на богатство